

Közben Dödskuggor lassan kiegyenesíti a hátát, leengedi a farkát, de a farka vége azért reszketve felkunkorodik, aztán oldalra néz, követem a tekintetét. A kecskelábú intarziás mahagóniasztalkán áll egy májopálból metszett ampulla, azt nézi az én kis cicám. Az ampulla alján a maradék cseppfolyós finalotron, ez készített ki az éjjel. Pedig máskor nem szokott. Nem lett volna szabad cseppfolyósodnia; biztosan redukálódott benne a D-glicerinaldehid, instabil lett, szóval megrohadt, akkor pedig lehet, hogy a raktárkészletek is oda-

vannak. Ha jobban leszek, vizsgálatot indítok, és a felelős rótkittelt őrületesen megbüntetem. A finalotron most ott áll halkán sisteregve az áttetsző ampulla fenekén, lassan füstölög. És a folyadék felszíne finoman megrezdül. Ez meg mi a rottendrakken? Földrengés? Kis kocogás hallatszik. A macskám felnéz, nézek vele én is, összeütődnek a csillár borostyánfüggői. Földrengés. Na és ekkor egy szisszenéssel szétnyílik a fehér organzafüggöny, bejön Szparafucsíle, ez a rokkó kretén, és szemlátomást egyáltalán nem szégyelli magát a késés miatt, még csak nem is izgatott, a kezében ezüsttálcát tart, rajta fehér gyolcspólya és jeges tömlő meg egy pohár folyadék. Azért még sincs vele minden rendben; mintha a lilára festett parókája kissé félrecsúszott volna.

LUKÁCS ISTVÁN | VANKOS | 2013

• SZPARAFUCSÍLE

Szparafucsíle öreg. Emlékszik a Nagy Szakításra, az azt követő háborúra, a Lineáris Övezet létrehozására, a Második Nagy Háborúra meg minden komolyabb ellenséges betörésre és az összes ellenlökésünkre. Megnéztem az aktáját, mikor hozzám került. Közinfiltrátor volt a bioállományban, aztán amikor látszott, hogy használható, kiemelték és konvertálták. Tiszthelyettes lett, végül pedig valami hőstett miatt elő is léptették, tisztként harmadik rangban vonult nyugállományba, de a Második Nagy Háború idején visszahívták, diverzánskiképzőnek, mert kevés volt a tapasztalt szakértő. A háború végén kérelmezte, hogy adjanak neki valami háttérfeladatot, ahol nincs nagy stressz, nincs harc és nincs túl sok kín, de azért hasznosíthatja magát. Így hát előbb felvették liftkezelőnek a Villa Negrába, ott tanulta meg az etikettet, de később Parsadversa igazgató parancsára újra át akarták dobni a Lineáris Övezetbe infiltrátornak.

ez az idióta viszont állítólag megfenyegette az igazgatót, a főnökét, hogy ha akarata ellenére átadja, akkor dezertál, és átáll a protagonistákhoz. Parsadversa igazgató ekkor elképesztő módon ahelyett, hogy örökre eltemette volna a Villa Negra pincerendszerében, megkérdezett engem, hogy kell-e nekem a gazfickó, mert hallotta, hogy a szétmaratott lakajom helyére új szolgát keresek. Elkértem Szparafucsilét, felvettem, és évi 520 dekaméterről 490 dekaméterre csökkentettem a fizetését. Nem bízom rá a titkaim. Gyűlölöm.

• M O S T

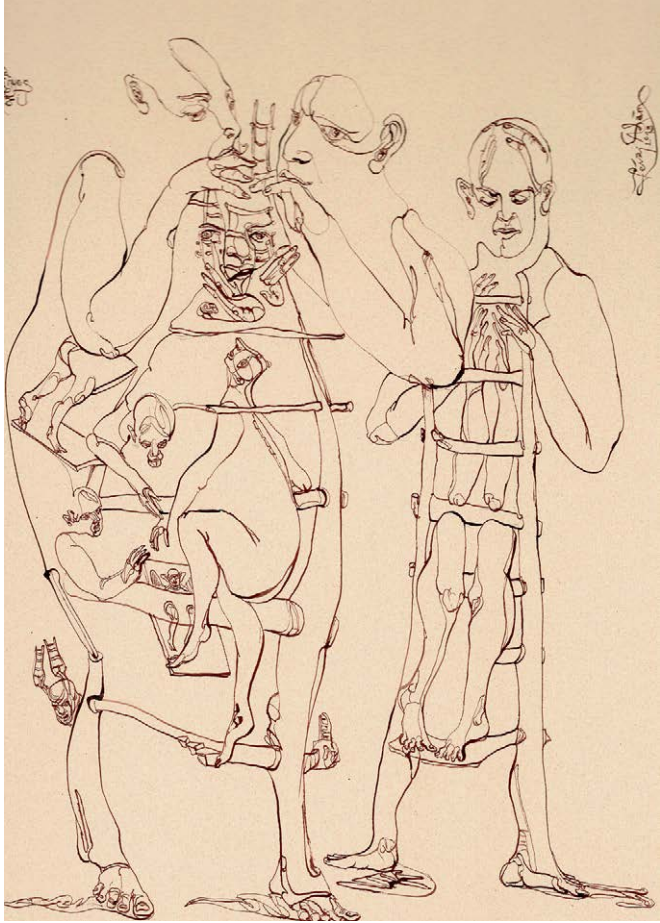
- Szparafucsile megáll a terem bejáratánál, térdet hajt, lesüti a szemét, és várja, hogy megszólítsam.
- Hol volt, maga aberrált szörnyeteg?
Nem bírom tovább, hánynom kell, Szparafucsile ugrik, előrántja a máz alatti festéssel díszített fajansz éjjeliedényt, amit a beiktatási szertartásom alkalmából kaptam ajándékba a titkosszolgálattól, és magát a ceremóniát ábrázolja az ultramarin, a cinóber és a malachit pompázatosan tündöklő színeiben, én pedig keservesen nyögve és üvöltözve ráhányok a finom rajzolatú, gazdag és zsúfolt díszmenetre, aztán mindketten tűnődve nézzük, ami a pompás bevonulási jelenetből kilátszik.
 - Az ügyeletes tisztet kerestem, felség. A váratlan események miatt.
 - És mi a nyekrócok ezek a váratlan események? És hol van az inkorporabile ügyeletes tiszt?
Míg káromkodom, Szparafucsile a tarkómra kapcsolja a fagyott higanyos tömlőt, közben alig mozgó ajkakkal mondja:
- Az ügyeletes tiszt elhagyta a szolgálati helyét a jelzés miatt, és a tetőre távozott, hogy előkészítse fényességed Legyét az evakuáláshoz.
 - Parancsoljon inni egy pohár etilén-glikolt, monszinyóre?
- Miről halandzsázik itt nekem, maga perverz gonosztevő? Nem vagyok tréfás kedvemben. Miféle Légy? Miféle evakuálás? Miféle jelzés?
 - Monszinyóre melyik kérdésére válaszoljak elsőként, monszinyóre?
- A riadójelzés az indigó jelzés, felség. Monszinyóre kívánja, hogy legalább a tetoválásai körül megtisztogassam a koromtól és az alvadt vértől? Így a maszatos krikszkrakszok egészen elcsúfítják a géppisztolyokat, szöges bicikliláncokat, halálfejeket meg a többi szép ábrákat. Engedelmeivel.
 - Vigye el a mancsát.
Megrezdül az egész terem. Felugrom, belenyilall a halántékomba, visszaülök.

- Indigó? Az meg mi a tekervényes döghalál, Szparafucsíle? És mi ez a macskazene? Állítsa le a harangozást, mert beszakad a koponyám. Vasárnap reggel van. És mi a fene ez? Földrengés?
- Melyik kérdésére óhajtja először a választ monszinyóre?
- Takarodjon, és hozza ide az ügyeletes tisztet!
- Szparafucsíle hajlongva kihátrál, én megiszom, amit hozott, és kosfejű acélbotomra támaszkodva lassan, nehezen felállok. Mi van, ha még álmodom? De ha tudatában vagyok annak, hogy esetleg álmodhatom, akkor álom-e még az? Nem hinném, hogy ez álom.
- Beront a testőrség ügyeletes tisztje, térdre zuhan és csúszik néhány arasznyit a fehér márványlapokon; a sisakja fekete tollforgóján és a köpenye csipkegallériján látom, hogy a Treff brigádban szolgál. Közben állandósul az akantuszlevél-faragványos keretbe feszített egész alakos képem, amely exarchai ornátusomban elmozdul az üvegtáblák, elhúz közöttük egy Légy és egy Varjú osztályú parancsnoki gép és két Macska elfogó rezegnek az üvegtáblák, elhúz közöttük egy Légy és egy Varjú osztályú parancsnoki gép és két Macska elfogó vadász, éktelen nagyokat csattannak, ahogy átlépik a hangsebességet, lassan emelkednek, a hajtóművek buffanásaitól a mellkasomon. Vörös és zöld jelzőfények villognak a gépek kifeszített fémhártyáin, a parancsnokok tollas sisakban állnak a tetőnyílásokban, a köpenyük úszik utánuk a jeges szélben. Ó, milyen szép is volt a legutóbbi háború.
- Ügyeletes tiszt, jelentést. Mi ez a kupleráj?
- Indigó jelzést kaptunk, excellenciád, evakuáljuk a kormányzati negyedet. A gyorsreagálású brigád elindult a Lineáris Övezet határához, most startolt el az első hullám; a Cet feltöltése folyamatban, külső hőmérséklet mínusz 43 fok, gyenge metánjégszitalás, páratartalom...
- Mi az a füst a kormányépületek mögött?
- Robbanás történt a fegyvergyárban. Excellenciád engedelmével.
- Micsoda? Ki a fene ön?
- Médeia Rabiosa, harmadik küzdő, felséged örök szolgája.
- Tehát nőstény?
- Voltam, monszinyóre.
- Az mindegy. Gyűlölöm. Mi ez a komédia ezzel a jelzéssel? Mit jelent az indigó?
- Engedje meg nem tudnom, excellenciád. A harmadik küzdőknek sárga jelzésig van intézkedési hatáskörük, és narancs jelzésig vannak automatikus parancs-algoritmusaik. A narancs szint fölött a vezérkar közvetlenül irányít a külső hatalmak vészprotokolljával. Excellenciás uramat a törzskaron keresztül Metatron első mozgatójának kell tájékoztatnia. Most kérem fényességedet, hogy jöjjön velem a tetőre, hogy a fényességed számára feltöltött Légy parancsnoki gépen elhagyhassa Obliviumot. Monszinyóre engedelmével.
- Igazán? És mégis hova a ménkübe lehet innen evakuálni engem? Megmondaná? Nem megyek sehova, fáj a fejem, dördömatta. Maga meg lódujjon a zöld csarnokba, van ott egy munkaállomás egy küzdővel, onnan üzenjen a Villa Negrába: Parsadversa titkosszolgálati igazgatót azonnal kéretem.

Médeia Rabiosa kétségbeesetten néz és ellenkezésre készül, de ekkor
gongyűtés hallatszik, amely az első mozgatók érkezését jelzi,
a nyomorult harmadik küzdő szava elakad, a halán-
tékához kapdos a borzasztó rezonancia

kínjától, és lábujjhegyem kijárata
kacsázik a hálótermem felé – gondolom, eddig még csak
festményeken látta az érkezőt. A szét-
lebbenő függönyök között pedig olda-
lain tisztas távolban egy-egy első küzdő-
vel, hosszan maga után úsztatva mázsás
aranybrokát palástját, fején drágakövek-
kongás közepette bevonul maga Adarmelek
sztarosza és első mozgató.

LEVAI ÁDÁM | HIVATÁSOS
LÉTRASZAKERTŐK | 2013